

บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน)
รายงานการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 1/2553
ประชุม ณ ห้องประชุมชั้น 7 อาคารสาทรซิตี้ทาวเวอร์
เลขที่ 175 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
วันศุกร์ที่ 19 พฤศจิกายน 2553 เวลา 10.30 น.

นายชวลี โสภณพนิช ประธานกรรมการ เป็นประธานที่ประชุม

เริ่มประชุมเวลา 10.40 น.

เลขานุการบริษัท รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัททั้งหมดมีจำนวน 10,614 ราย ถือหุ้นรวม 2,105,656,044 หุ้น ในวันที่มีผู้ถือหุ้นเข้าร่วมประชุมด้วยตนเอง จำนวน 127 ราย ถือหุ้นรวม 76,912,437 หุ้น และได้มอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมด้วย จำนวน 151 ราย ถือหุ้นรวม 737,181,376 หุ้น รวมผู้ถือหุ้นที่เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 278 ราย ถือหุ้นทั้งหมด 814,093,813 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 38.66 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท ครบเป็นองค์ประชุมตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน พ.ศ. 2535 มาตรา 130 และข้อบังคับของบริษัทข้อที่ 28

ประธานฯ ขอให้ประธานกรรมการบริหาร แถลงวัตถุประสงค์และเหตุผลในการเรียกประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นในวันนี้

นายก้องเกียรติ โอภาสวงการ ประธานกรรมการบริหาร แถลงต่อที่ประชุมว่า วัตถุประสงค์ของการนัดประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นเพื่อการเสนอขอเพิ่มวงเงินในการทำธุรกรรม Derivative Warrants ในวันที่ เนื่องมาจากการปรับตัวของบริษัทหลักทรัพย์ทั้งอุตสาหกรรม ท่านผู้ถือหุ้นที่ได้เข้าร่วมประชุมสามัญในเดือนเมษายนที่ผ่านมา ก็จะทราบว่าบริษัทหลักทรัพย์เอเชียพลัสเองได้พยายามเร่งการกระจายฐานรายได้ รวมทั้งการจ้างบุคลากรเพื่อให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม ซึ่งบริษัทได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องหลาย ๆ ปิดติดต่อกันมาแล้ว ผลที่ได้ตั้งปรากฏในตัวเลขผลประกอบการของบริษัทที่ได้รับทราบกันอยู่แล้ว ในระยะเวลาอีกหนึ่งปีเศษข้างหน้านี้ อัตราค่าธรรมเนียมซื้อขายหลักทรัพย์จะเป็นลักษณะต่อรองโดยเสรี ซึ่งจะทำให้รายได้ค่านายหน้าของบริษัทลดลงไป จึงมีความจำเป็นที่ต้องสร้างธุรกรรมด้านอื่นที่จะมารองรับรายได้ส่วนที่หายไปนี้ ธุรกิจ Derivative Warrants ก็เป็นธุรกิจที่มีความสำคัญประการหนึ่ง โดยบริษัทได้นำเสนอธุรกรรมดังกล่าวเป็นบริษัทแรก ๆ บริษัทหนึ่ง และคาดหวังว่าจะทำธุรกรรมดังกล่าวได้อย่างต่อเนื่องและมีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่ติดขัดเรื่องวงเงินที่ขออนุมัติออกและเสนอขายไปสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ไว้จากที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 15 เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2552 เนื่องจากไม่คาดว่าธุรกรรมของ Derivative Warrants จะเติบโตอย่างรวดเร็วเช่นที่เป็นอยู่ ดังนั้น เพื่อให้บริษัทสามารถรองรับการเติบโตของธุรกรรมนี้ จึงขอถือโอกาสเรียนเชิญท่านผู้ถือหุ้นมาร่วมประชุมในวันนี้ เพื่อทำความเข้าใจธุรกิจนี้และสอบถามถึงสาเหตุและวัตถุประสงค์ได้จากผู้ที่ดูแลธุรกรรมนี้โดยตรง ขอเรียนยืนยันว่าบริษัทประสงค์ที่จะผลักดันธุรกรรมดังกล่าวให้เป็นธุรกรรมที่สำคัญธุรกรรมหนึ่งของบริษัทนอกเหนือจากธุรกรรมอื่น ๆ ที่มีอยู่

ต่อจากนั้น เลขานุการบริษัทได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) กรรมการบริษัท ผู้บริหาร และผู้สอบบัญชีที่ได้เข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ มีดังนี้
 - กรรมการ ประธานกรรมการชุดย่อยต่าง ๆ
 1. นายชวลี โสภณพนิช ประธานกรรมการ, ประธานคณะกรรมการสรรหา
 2. นายก้องเกียรติ โอภาสวงการ ประธานกรรมการบริหาร
ประธานคณะกรรมการกิจการนายหน้า
ประธานคณะกรรมการการลงทุน
ประธานคณะกรรมการตราสารอนุพันธ์, กรรมการสรรหา
 3. นายวิรัช อภิเมธีธำรง กรรมการอิสระ, ประธานคณะกรรมการตรวจสอบ,
กรรมการสรรหา
 4. นายไมเคิล เดวิด โรเบิร์ตส กรรมการอิสระ, กรรมการพิจารณาค่าตอบแทน
 5. นายสาธิต ชาญเชาวน์กุล กรรมการอิสระ, กรรมการตรวจสอบ, กรรมการสรรหา

- 6. นายประทีป ยวงวิชัย กรรมการผู้อำนวยการ
ประธานคณะกรรมการสินเชื่อ
- 7. นางฉันทิรา โสภณพนิช กรรมการ, ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหาร
- 8. นายพัชร สุระจรัส กรรมการบริหารผู้ควบคุมดูแลกิจการสนับสนุน
- 9. นายจิรวุฒิ ลีวประเสริฐ กรรมการบริหารผู้ควบคุมดูแลกิจการการเงิน
- เจ้าหน้าที่บริหาร
 - 1. นางพรธนิภา กุลยานนท์ รองกรรมการผู้อำนวยการ สายงานปฏิบัติการ
 - 2. นายกฤษฎา สวามิภักดิ์ รองกรรมการผู้อำนวยการ สายงานพัฒนาธุรกิจและกลยุทธ์
- ผู้สอบบัญชีของบริษัท จาก บริษัทสำนักงาน เอ็นสท์ แอนด์ ยัง จำกัด
 - 1. นางสาวสุมนา พันธุ์พงษ์สานนท์ ผู้แทน นางสาวรุ่งนภา เลิศสุวรรณกุล ผู้สอบบัญชีของบริษัท
- สำนักงานกฎหมายสามเสน โดย นายชาญชัย ภู่อภรณ์ ซึ่งบริษัทได้มอบหมายให้ทำหน้าที่ดูแลให้การประชุมผู้ถือหุ้นเป็นไปอย่างโปร่งใส ถูกต้องตามกฎหมายและข้อบังคับบริษัท และเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของการมอบฉันทะ การนับองค์ประชุม การนับคะแนนเสียงในแต่ละวาระด้วยเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามแนวทางการกำกับดูแลกิจการที่ดี

2) วิธีการออกเสียงลงคะแนน เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับของบริษัทและเพื่อให้การดำเนินการประชุมเป็นไปโดยเรียบร้อย มีดังนี้

- ในการออกเสียงลงคะแนนในวาระต่าง ๆ ผู้ถือหุ้นมีคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนหุ้นที่ถืออยู่และหุ้นที่ได้รับมอบฉันทะ โดยถือว่าหนึ่งหุ้นเท่ากับหนึ่งเสียง และหากผู้ถือหุ้นท่านใดมีส่วนได้เสียเป็นพิเศษในเรื่องใดซึ่งที่ประชุมจะได้ลงมติ ผู้ถือหุ้นท่านนั้นไม่มีสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น
- ในการออกเสียงแต่ละวาระหรือแต่ละครั้ง เมื่อจบการพิจารณาในแต่ละวาระแล้ว เลขานุการบริษัทจะถามผู้ถือหุ้นว่า มีผู้ใดประสงค์จะลงคะแนน ไม่เห็นด้วย หรือ งดออกเสียง หรือไม่ ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นประสงค์จะลงคะแนนเสียงไม่เห็นด้วย หรือ งดออกเสียง ขอให้ชูมือ และทำเครื่องหมายพร้อมลงนามในบัตรลงคะแนนที่ได้แจกให้ผู้ถือหุ้นก่อนเข้าห้องประชุม และจะมีเจ้าหน้าที่ไปเก็บบัตรลงคะแนนเสียงเพื่อนำไปตรวจนับคะแนน
- ผู้ถือหุ้นที่ทำหนังสือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทน โดยได้ออกเสียงลงมติ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรืองดออกเสียงไว้แล้วนั้น บริษัทได้บันทึกการออกเสียงของท่านผู้ถือหุ้นดังกล่าวไว้แล้วตั้งแต่ผู้รับมอบฉันทะลงทะเบียนเข้าประชุม
- การรวบรวมผลคะแนน จะนับคะแนนเสียงเฉพาะผู้ถือหุ้นที่ลงคะแนนเสียงไม่เห็นด้วย หรืองดออกเสียง และจะนำคะแนนที่ไม่เห็นด้วยหรืองดออกเสียงตามบัตรลงคะแนนและตามหนังสือมอบฉันทะไปหักออกจากจำนวนเสียงทั้งหมดที่เข้าร่วมประชุม ส่วนที่เหลือจะถือว่าเป็นคะแนนเสียงที่ลงคะแนนเห็นด้วยในวาระนั้น ๆ วิธีการดังกล่าวนี้ใช้ปฏิบัติเช่นเดียวกันในทุกวาระ
- วาระที่พิจารณาในการประชุมครั้งนี้มี 3 วาระ วาระที่ 1 และ 2 จะต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมและออกเสียงลงคะแนน ส่วนวาระที่ 3 เรื่องการขยายเขตงานการออกและเสนอขายหุ้นกู้ ต้องใช้มติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นหรือผู้รับมอบฉันทะที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

ในการพิจารณาแต่ละวาระ บริษัทเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นซักถามได้อย่างเต็มที่ โดยขอความกรุณาผู้ถือหุ้นซักถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวาระที่กำลังนำเสนออยู่ในขณะนั้น ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นต้องการแสดงความคิดเห็นหรือสอบถามข้อมูลในเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากวาระที่กำลังนำเสนอในที่ประชุม บริษัทเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นสามารถแสดงความคิดเห็นหรือซักถามได้ในวาระอื่นๆ หลังจากที่ยังพิจารณาวาระสุดท้ายเสร็จสิ้นแล้ว โดยขอความกรุณาแจ้งชื่อและนามสกุล ก่อนการแสดงความเห็นหรือซักถามด้วยทุกครั้ง

เมื่อเสร็จสิ้นการแนะนำผู้เข้าร่วมประชุม และการแจ้งวิธีการออกเสียงลงคะแนนแล้ว ประธานฯ ได้ขอให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องตามระเบียบวาระการประชุมดังต่อไปนี้

วาระที่ 1 พิจารณารับรองรายงานการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 16
ซึ่งประชุมเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2553

ประธานฯ เสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณารับรองรายงานการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 16 ประชุมเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2553 ดังปรากฏตามสำเนาบันทึกรายงานการประชุมที่ได้ส่งไปให้ผู้ถือหุ้นพิจารณาล่วงหน้าพร้อมทั้งหนังสือนัดประชุมแล้ว โดยมีรายละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารเชิญประชุมผู้ถือหุ้น หน้า 3 ถึง หน้า 11

ไม่มีผู้ถือหุ้นเสนอขอแก้ไขรายงานการประชุมแต่ประการใด ที่ประชุมพิจารณาและออกเสียงลงคะแนน

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติรับรองรายงานการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 16 ประชุมเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2553 ด้วยคะแนนเสียงข้างมากดังนี้

เห็นด้วย	814,052,996	เสียง	คิดเป็นร้อยละ 100.00	ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้น
ที่มาประชุมและออกเสียงลงคะแนน				
ไม่เห็นด้วย	0	เสียง	คิดเป็นร้อยละ 0.00	ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้น
ที่มาประชุมและออกเสียงลงคะแนน				
งดออกเสียง	205,287	เสียง		

วาระที่ 2 พิจารณาและอนุมัติการเพิ่มวงเงินในการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ และ
รับทราบความเสี่ยงและนโยบายในการบริหารความเสี่ยง เกี่ยวกับการออกและเสนอขายใบ
สำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์

ประธานฯ ขอให้ นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายตราสารอนุพันธ์ เป็นผู้เสนอรายละเอียดต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น

นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา แถลงต่อที่ประชุมถึงลักษณะของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ประโยชน์ที่ได้รับจากการออกและเสนอขายที่มีต่อบริษัท ความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยงในการออกและเสนอขาย และวงเงินที่จะเสนอขอเพิ่มในการออกและเสนอขาย โดยสรุปดังนี้

1. ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ คืออะไร

ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ หรือ Derivative Warrants หรือเรียกสั้น ๆ ว่า DW เป็นตราสารที่ผู้ออกให้สิทธิแก่ผู้ถือหรือนักลงทุนในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์อ้างอิง ในราคา จำนวน และระยะเวลา ตามที่ผู้ออกกำหนดไว้ โดย

ผู้ออกจะเป็นบริษัทหลักทรัพย์หรือธนาคาร ไม่ใช่บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์อ้างอิง และในการออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จะไม่มีการออกหุ้นใหม่มารองรับการใช้สิทธิ จึงไม่ทำให้เกิด Dilution Effect ซึ่งอาจจะดูคล้ายกับใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป หรือ Company Warrant แต่จะมีส่วนต่างกันเล็กน้อยในประเด็นดังต่อไปนี้

- ผู้ออก : ผู้ออกใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป ได้แก่บริษัทเจ้าของกิจการ ส่วนผู้ออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์จะเป็นธนาคารหรือบริษัทหลักทรัพย์
- หลักทรัพย์อ้างอิง : ใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป จะเป็นหุ้นของกิจการที่ออก ในขณะที่ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์จะเป็นหุ้นของกิจการอื่น
- การออกหุ้นเพิ่มทุน : ในการออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จะไม่มีการออกหุ้นเพิ่มทุนดังเช่นใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป เนื่องจากผู้ออกเป็นบริษัทหลักทรัพย์ หรือ ธนาคาร โดยอ้างอิงกับหุ้นของบริษัทจดทะเบียนอื่นที่อยู่ใน SET 50 หรือ ดัชนีหลักทรัพย์ก็ได้ ซึ่งก่อนที่จะออกเสนอขายได้ จะต้องผ่านหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.และตลาดหลักทรัพย์ก่อน ดังนั้น จึงไม่ทำให้เกิด Dilution Effect ขึ้น
- ตลาดรอง : จะเป็นตลาดหลักทรัพย์ทั้งคู่
- ความเสี่ยงด้านเครดิต : ใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป จะมีน้อย เนื่องจากเมื่อมีการใช้สิทธิ บริษัทผู้ออกสามารถออกหุ้นใหม่มาทดแทนได้ แต่ในกรณีของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ บริษัทผู้ออกมีภาระผูกพันที่จะต้องชำระส่วนต่าง ดังนั้น การเป็นผู้ออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จะต้องมีการบริหารความเสี่ยง ในกรณีออก call หรือ การใช้สิทธิในการซื้อ ผู้ออกจะต้องกันเงินเท่ากับจำนวนส่วนต่างที่จะต้องไปชำระให้กับผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ในกรณีที่ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ดังกล่าวมีกำไร
- อายุ : ใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไปจะมีอายุมากกว่า 2 ปี ส่วนใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จะมีอายุ 2 เดือน ถึง 2 ปี แต่โดยทั่วไปจะมีอายุประมาณ 3 เดือน 4 เดือน ถึง 9 เดือน
- การส่งมอบ (Settlement) : ใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป จะเป็นตัวหุ้น ส่วนใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จะเป็นหุ้นหรือเงินสด แต่ในปัจจุบันจะใช้เงินสดเป็นส่วนใหญ่

กล่าวโดยสรุป ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์จะเป็นหลักทรัพย์เพื่อการลงทุน เก็งกำไร หรือบริหารความเสี่ยงมากกว่า ส่วนใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป จะเน้นในเรื่องการเพิ่มเงินทุนของบริษัท

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์

2.1 ในฐานะผู้ออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ บริษัทจะได้รับรายได้จากการบริหารความเสี่ยง (Hedging) และรายได้จากการเป็นผู้ดูแลสภาพคล่อง (Market Maker) โดยที่ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์เป็นสินค้าใหม่ในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. หรือ ตลาดหลักทรัพย์ ประสงค์จะให้สินค้านี้มีสภาพคล่องด้วย บริษัทจึงจัดให้มีผู้ดูแลสภาพคล่องขึ้น เพื่อที่จะทำให้มีการซื้อขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ในตลาดมากขึ้น

2.2 เป็นการเพิ่มสินค้าให้กับตลาดหุ้นไทยให้มีความหลากหลาย เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดหลักทรัพย์อื่นทั่วโลกแล้ว ในยุโรป ประเทศเยอรมันนี่ มีการซื้อขายเป็นหลักแสนตัว สำหรับในเอเชียเอง แม้ว่าจะมีน้อยกว่า แต่มูลค่าการซื้อขายมีนัยสำคัญมาก เช่นที่ ตลาดหลักทรัพย์ฮ่องกง ในปี 2552 ที่ผ่านมา มูลค่าการซื้อขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ คิดเป็นประมาณ ร้อยละ 30-40 ของมูลค่าการซื้อขายรวมทั้งตลาด เปรียบเทียบกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หากมูลค่าการซื้อขายต่อวันเป็นจำนวน 50,000 ล้านบาท การซื้อขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ อาจจะสูงได้ถึงประมาณ 20,000 ล้านบาท ต่อวัน

2.3 เป็นการกระจายรายได้ให้กับบริษัท โดยเป็นธุรกิจใหม่ที่บริษัทเพิ่งเริ่มดำเนินการในปี 2553 นี้

2.4 เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงให้กับนักลงทุน ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์นับเป็นสินค้าใหม่ และมีส่วนสำคัญสำหรับนักลงทุนที่จะช่วยในการบริหารความเสี่ยงได้ นอกจากนี้ยังเป็นสินค้าที่ช่วยในการเก็งกำไรหรือลงทุนได้อีกอย่างหนึ่ง

3. ความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยงในการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์

3.1 ความเสี่ยงทางด้านความผันผวนของราคา (Market Risk) บริษัทอาจมีความเสี่ยงด้านความผันผวนของราคา ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกำไรหรือขาดทุนขึ้นได้จากการเปลี่ยนแปลงของราคาทั้งที่เป็นราคาหุ้นอ้างอิงที่ต้องจัดเตรียมไว้สำหรับการใช้สิทธิ รวมทั้งราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์เอง ก่อนที่บริษัทจะออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ บริษัทได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงเพื่อลดความเสี่ยง ด้วยการพิจารณาเลือกสินค้าอ้างอิงอย่างรอบคอบ ซึ่งต้องอยู่ใน SET 50 โดยพิจารณาจากสภาพคล่องและความผันผวนของหุ้นอ้างอิง และมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การออกเสนอขายจะต้องให้เหมาะสมกับสภาพตลาดหลักทรัพย์ หากออกในช่วงที่ตลาดมีแนวโน้มขาขึ้น ก็จะออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่ให้สิทธิในการซื้อมากขึ้น ในทางกลับกันในช่วงที่ตลาดขาลง ก็จะออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่ให้สิทธิในการขาย หรือที่เรียกว่า Put DW ซึ่งหากนักลงทุนมี Put DW เมื่อราคาหุ้นอ้างอิงตกลงไป นักลงทุนก็จะได้กำไร เป็นต้น

3.2 ความเสี่ยงด้านคู่สัญญา (Credit Risk) ในฐานะที่บริษัทเป็นผู้ออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ บริษัทมีภาระผูกพันในการชำระราคาจากการใช้สิทธิของผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดสิทธิ จึงถือว่าไม่มีความเสี่ยงด้านคู่สัญญา แต่บริษัทอาจจะมีคู่สัญญาอื่น เช่น การทำสัญญาให้บริษัทอื่นมาทำการบริหารความเสี่ยง (Hedging) เป็นต้น แต่ที่ผ่านมามีบริษัทที่ยังไม่มีการดำเนินการเช่นว่านี้ เนื่องจากบริษัทบริหารความเสี่ยงภายในเองหมด แต่หากมีคู่สัญญาดังกล่าว บริษัทจะดำเนินการพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือ ข้อมูลของคู่สัญญา และรูปแบบสัญญาที่เป็นมาตรฐานใช้กันทั่วโลก เพื่อให้เกิดความเสี่ยงน้อยที่สุด

3.3 ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) แบ่งออกเป็นความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของสินค้าอ้างอิง ซึ่งบริษัทจะดำเนินการพิจารณาเลือกสินค้าอ้างอิงที่มีสภาพคล่องเพียงพอ และอีกประการหนึ่งความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ บริษัทจะดำเนินการกำหนดคุณลักษณะของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมีสภาพคล่องเพียงพอ ทั้งนี้ การที่บริษัทดำเนินการเป็นผู้ดูแลสภาพคล่องเอง ย่อมทำให้เกิดสภาพคล่องในการซื้อขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์มากขึ้น

3.4 ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) เนื่องจากใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ เป็นสินค้าใหม่ในตลาดหุ้นไทย และปีนี้เป็นปีที่บริษัทดำเนินธุรกิจนี้ ก่อนที่บริษัทจะทำการออกและเสนอขาย ก็ได้จัดให้มีการอบรมเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ของบริษัทและลูกค้า เกี่ยวกับการลงทุนในสินค้าดังกล่าว ตลอดจนมีการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายในบริษัท ในการกำหนดนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด เท่าที่ผ่านมามีบริษัทได้ออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์มาแล้ว 4 ตัว เป็นบริษัทที่สองที่ได้เสนอขายผลิตภัณฑ์นี้ในตลาดหลักทรัพย์ โดยทำทั้ง 2 รูปแบบ คือ ผ่านการทำ IPO และการเสนอขายโดยตรง (direct listing) ที่ออกและจดทะเบียนเข้าขายในตลาดหลักทรัพย์ทันที ซึ่งที่ผ่านมายังไม่มีประเด็นอะไร และบริษัทก็มีประสบการณ์ในการออกเสนอขายพอสมควรแล้ว

3.5 ความเสี่ยงด้านกฎหมาย (Legal Risk) ในการยื่นคำขอออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ บริษัทได้ดำเนินการตามขั้นตอน และยื่นเอกสารที่เกี่ยวข้องตามกฎระเบียบมาตรฐานที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงด้านกฎหมายที่อาจเกิดจากข้อผิดพลาดและความไม่เป็นมาตรฐานของเอกสารที่ยื่นขอ นอกจากนี้ ก่อนที่จะยื่นคำขออนุญาตออกเสนอขายทุกครั้ง บริษัทได้มีการปรับปรุงข้อมูลในหนังสือชี้ชวน ข้อกำหนดสิทธิ และข้อมูลอื่น ๆ ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

4. วงเงินที่เสนอขอเพิ่ม

ในปี 2553 นับจนถึงเดือนพฤศจิกายน บริษัทได้ออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์มา 4 ตัวแล้ว ลำดับแรกได้แก่ PTT08CA คือ ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ในการซื้อหุ้น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ตัวเลข 08 หมายถึงบริษัทผู้ออก ในที่นี้คือ เอเชีย พลัส C คือ Call หมายถึงสิทธิในการซื้อ A คือ series แรก ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์อีก 3 ตัว ที่ออกไปแล้วตามหลักทรัพย์อ้างอิง ได้แก่ CPF, SCB, และ PTTAR ในปี 2553 เท่าที่ผ่านมา บริษัทมีรายได้จากการออกอย่างมีนัยสำคัญ และได้รับเป็นจำนวนมากกว่าที่ประมาณการไว้พอสมควร โดยบริษัทได้ใช้วงเงินที่ขออนุมัติมาในการออกและเสนอขายเต็มวงเงินที่ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น จำนวน 1,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นการคำนวณวงเงินตามมูลค่าสัญญา (Notional Value) โดยตัวเลขคร่าว ๆ คือ CPF08CA ประมาณ 150 ล้านบาท SCB08CA ที่ 550 ล้านบาท และ PTTA08CA ประมาณ 290 ล้านบาท รวมทั้งหมดประมาณ 1,000 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม บริษัทยังมีศักยภาพในการที่จะออกเสนอขายได้เพิ่มอีก แต่การที่มีข้อจำกัดในเรื่องวงเงินย่อมจะทำให้เสียเปรียบคู่แข่งในระดับหนึ่ง นับตั้งแต่เดือนกันยายนเป็นต้นมาใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนและตลาดเป็นอย่างมาก และสร้างรายได้ให้กับทั้งนักลงทุนและผู้ออกเช่นกัน และในอนาคตหากผลิตภัณฑ์นี้เติบโตในตลาดหลักทรัพย์ไทยเช่นเดียวกับที่เป็นอยู่ในภูมิภาคเอเชีย ก็มีโอกาที่จะเป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้และพัฒนาได้ดีพอสมควร

เมื่อพิจารณาในเรื่องการบริหารความเสี่ยง ซึ่งบริษัทดำเนินการผ่านวิธีการที่เรียกว่า Delta Hedging หรือ Delta Neutral โดยบริษัทบริหารความเสี่ยงด้วยการซื้อหรือขายหุ้นอ้างอิง ตัวอย่างเช่น เมื่อราคาหุ้นอ้างอิงสูงขึ้น ราคา Call DW ก็จะสูงขึ้นตาม ซึ่งแม้จะทำให้บริษัทมีผลขาดทุนจากการที่ได้ออกขาย Call DW ไป แต่ก็จะได้กำไรจากการซื้อหุ้นอ้างอิงในการทำ Hedging ซึ่งผลกำไรขาดทุนดังกล่าว ก็จะหักล้างกันไปโดยส่วนใหญ่ เป็นการบริหารความเสี่ยงจากความผันผวนของราคา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขันกันในธุรกิจนี้ ปัจจุบันมีบริษัทที่ออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ในตลาดหลักทรัพย์อยู่ 4 ราย รวมทั้งบริษัทด้วย และยังมีอีกหนึ่งรายที่กำลังดำเนินการอยู่แต่ยังไม่ได้ออกเสนอขาย รวมเป็น 5 ราย วงเงินเดิมที่บริษัทได้รับอนุมัติจากผู้ถือหุ้นไว้แล้วเป็นวงเงินมูลค่าตามสัญญา (Notional Value) จำนวนไม่เกิน 1,000 ล้านบาท ซึ่งคำนวณโดยการนำจำนวนหุ้นอ้างอิงคูณด้วยราคาใช้สิทธิ ตัวอย่างเช่น ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่ออกมาอ้างอิงกับหุ้นแม่ประมาณ 10 ล้านหน่วย เมื่อมาคูณกับราคาใช้สิทธิ สมมติว่าเท่ากับ 100 บาท จะได้เป็น มูลค่าตามสัญญา คือ 1,000 ล้านบาท ในขณะที่บริษัทคู่แข่งอื่น แม้ว่าวงเงินที่ได้รับอนุมัติจากผู้ถือหุ้นจะน้อยกว่าก็ตาม แต่ใช้วิธีการคำนวณตาม Outstanding Premium โดยการนำจำนวนใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์คูณกับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ซึ่งราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ย่อมจะต่ำกว่าราคาหุ้นแม่หรือหุ้นอ้างอิง เพราะเป็นสิทธิในการซื้อ จึงเห็นได้ว่าจำนวนวงเงินจะต่างกันมาก ในขณะที่วงเงินของบริษัทที่คำนวณออกมาเป็น 1,000 ล้านบาท แต่ของบริษัทอื่นอาจจะเพียง 100 ล้านบาท เท่านั้น ซึ่งปัจจุบันบริษัทหลักทรัพย์อื่นที่ทำธุรกิจนี้ใช้การคำนวณวงเงินตาม Outstanding Premium ทั้งหมดแล้ว

ดังนั้น จึงเห็นสมควรเสนอขอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อเพิ่มวงเงินในการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ด้วยการเปลี่ยนการคำนวณจากเดิมภายในวงเงินมูลค่าตามสัญญา (Outstanding Notional) ไม่เกิน 1,000 ล้านบาท ณ ขณะใดขณะหนึ่ง ซึ่งคำนวณโดยนำจำนวนหุ้นอ้างอิงที่รองรับการใช้สิทธิ คูณกับราคาใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์แต่ละรุ่นที่ยังไม่หมดอายุ ไปเป็นวงเงินรวม (Outstanding Premium) ไม่เกิน 1,500 ล้านบาท ณ ขณะใดขณะหนึ่ง ซึ่งคำนวณจาก ผลรวมของราคาเสนอขายครั้งแรกของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ คูณด้วยจำนวนใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่ยังไม่หมดอายุของแต่ละรุ่น โดยมีลักษณะของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ดังต่อไปนี้

- สินค้าอ้างอิง : หุ้น ดัชนีหุ้น และสินค้าอ้างอิงอื่นที่ทางการกำหนด
- อายุ : ไม่เกิน 2 ปี หรือตามที่ทางการกำหนด

วิธีชำระราคา	:	เงินสด ส่งมอบจริง หรือวิธีการอื่นใดตามที่ทางการกำหนด
การเสนอขาย	:	เสนอขายให้แก่ประชาชนทั่วไป (Public Offering), เสนอขายแบบเฉพาะเจาะจง (Private Placement) หรือ เสนอขายผ่านระบบการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ (Direct Listing)
การฝากทรัพย์สิน	:	ไม่มีการฝากทรัพย์สินเป็นหลักประกัน (Non-collateralized)
ข้อจำกัดการโอน	:	ไม่มีข้อจำกัดการโอน
ประเภท	:	ระบู่ซื้อผู้ถือ
เงื่อนไขอื่น ๆ	:	ให้คณะกรรมการบริษัท และ/หรือ บุคคลที่คณะกรรมการบริษัทมอบหมาย มีอำนาจในการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับใบสำคัญแสดงสิทธิ วิธีการ และระยะเวลาการออกและเสนอขาย ตลอดจนการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและรายละเอียดต่าง ๆ และดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร ภายในข้อกำหนดของกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ประธาน ฯ กล่าวต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการเห็นควรเสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณาและอนุมัติการเพิ่มวงเงินในการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ภายในวงเงินรวมไม่เกิน 1,500 ล้านบาท ดังรายละเอียดข้างต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสนอผลิตภัณฑ์ทางการเงินรูปแบบใหม่ในการลงทุนให้แก่ผู้ลงทุนและเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่บริษัท โดยมีเงื่อนไขและรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยลำดับที่ 3 และที่ประชุมผู้ถือหุ้นสมควรรับทราบความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์

นายสถาพร ผังนิรันดร์ ผู้ถือหุ้น สอบถาม 2 ประเด็น ประเด็นแรก ในเอกสารประชุมหน้าที่ 14 บรรทัดสุดท้าย เรื่องความเสี่ยงในการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ที่ระบุว่า “เป็นการลดความเสี่ยงทางด้านกฎหมายให้เหลือน้อยที่สุด” เห็นว่าน่าจะไม่ใช่ความเสี่ยง เนื่องจากบริษัทต้องปฏิบัติตามกฎหมายอยู่แล้ว มีอะไรที่เป็นความเสี่ยงทางด้านกฎหมาย และทำให้เหลือน้อยที่สุด

นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา ชี้แจงว่า หมายถึงว่าในการออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์นั้น มีข้อกำหนดสิทธิหลากหลายประการ ในการยื่นคำขออนุญาตออกและเสนอขายบริษัทจะใช้ข้อกำหนดสิทธิหรือรายละเอียดอื่น ๆ ที่เป็นมาตรฐานได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. แล้ว ซึ่งทุกบริษัทที่ยื่นคำขอจะกำหนดมาตรการต่าง ๆ คล้ายกันหมด จึงเป็นการลดความเสี่ยงในลักษณะที่ว่าหากมีประเด็นอะไรที่จะต้องปรับข้อกำหนดสิทธิหรือมีการเปลี่ยนแปลงอะไร บริษัทจะดำเนินการไปในทางเดียวกับข้อกำหนดมาตรฐานดังกล่าว

นายสถาพร ผังนิรันดร์ สอบถามประเด็นที่ 2 เรื่องความเชื่อมั่นในความสามารถและความเป็นมืออาชีพ คือ การขอวงเงินเพิ่มจาก 1,000 ล้านบาท เป็น 1,500 ล้านบาท บริษัทสามารถทำได้คุ้มกับต้นทุนด้านบุคลากร และค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินธุรกิจหรือไม่ และจำนวนวงเงินที่ขอเป็น 1,500 ล้านบาท นี้ น้อยไปหรือไม่ เหตุใดไม่ขอเพิ่มมากกว่านี้ เพื่อจะได้ไม่ต้องนำเสนอขอต่อผู้ถือหุ้นบ่อยครั้ง หากบริษัทคิดว่าคุ้มกับต้นทุนการดำเนินการเหตุใดจึงไม่ขอเพิ่มเป็น 3,000 ล้านบาท ซึ่งจะคุ้มต้นทุนค่าใช้จ่ายหรือไม่ และจะมีผลกำไรให้บริษัทหลักทรัพย์เอเชียพลัส เพียงใด

นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา ตอบข้อซักถามว่า ทีมงานที่ดูแลธุรกิจนี้ไม่ถือเป็นทีมที่ใหญ่มาก มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างต่ำ รายได้ที่ได้รับที่ผ่านมานับเป็นจำนวนที่เหมาะสมและมีนัยสำคัญ สำหรับคำถามในเรื่องการขอวงเงินเพิ่ม เป็น 1,500 ล้านบาท โดยเปลี่ยนวิธีการคำนวณจาก Notional เป็น การคำนวณด้วย Premium นั้น ขออธิบายเพิ่มเติมเหตุผลโดยสรุปดังนี้

1. ในด้านจำนวนเงินที่ต้องกันไว้เพื่อบริหารความเสี่ยง เดิมเมื่อเริ่มประกอบธุรกิจนี้ สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. อนุญาตให้ทำได้เฉพาะ Call DW ซึ่งเป็นสิทธิในการซื้อ การกำหนดวงเงินตาม Notional ซึ่งคำนวณจากจำนวนหุ้นอ้างอิงคูณด้วยราคาใช้สิทธิ จะสอดคล้องและสะท้อนถึงจำนวนเงินที่ต้องนำมาใช้ในการซื้อหุ้นอ้างอิงเพื่อบริหารความเสี่ยง แต่ในปัจจุบันบริษัทสามารถออกได้ทั้ง Put และ Call โดยในการขาย Put ซึ่งเป็นสิทธิในการขาย การบริหารความเสี่ยงจะต้องขายหุ้น ดังนั้น หากบริษัทออก Put DW และ Call DW บนสินค้าอ้างอิงตัวเดียวกัน จะทำให้เกิดการซื้อและการขายพร้อมกัน ซึ่งการรวม Notional ทั้ง Put DW และ Call DW อาจจะไม่สอดคล้องและสะท้อนถึงจำนวนเงินที่ต้องนำมาใช้ในการซื้อหุ้นอ้างอิงเพื่อบริหารความเสี่ยง ดังนั้น การกำหนดโดยใช้ Notional อาจจะไม่สะท้อนปริมาณเงินที่ต้องใช้ในการบริหารความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง

2. การคำนวณโดย Premium สามารถสะท้อนผลกระทบจาก Market Risk หรือ ความผันผวนของตลาดได้ดีกว่า Notional โดย Premium สามารถแสดงให้เห็นถึงจำนวนเงินจริงที่นักลงทุนจ่ายเข้ามา ซึ่งบริษัทจะใช้มูลค่านี้เป็นเกณฑ์กำหนดในการบริหารความเสี่ยง ที่จะบริหารไปโดยมีค่าใช้จ่ายในการบริหารความเสี่ยงน้อยกว่าเงิน Premium ที่ได้รับมา อาจเปรียบเทียบกับ Premium คล้ายกับการจ่ายค่าเบี้ยประกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงต้นทุนในการบริหารความเสี่ยงของบริษัทประกัน ถ้าผู้เอาประกันจ่ายค่าเบี้ยประกันสูง ค่าใช้จ่ายของบริษัทประกันในการบริหารความเสี่ยงก็อาจจะสูงตามไปด้วย เพื่อที่จะมีเงินมาจ่ายให้ผู้เอาประกัน เมื่อมีการเรียกใช้ค่าเสียหาย

นอกจากนี้ การคำนวณด้วย Premium ทำให้เสียเปรียบบริษัทคู่แข่งน้อยลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้ ในการออก DW ในจำนวนที่เท่ากัน และมีอัตราการใช้สิทธิเท่ากัน แต่มีราคาใช้สิทธิต่างกัน เมื่อมีการกำหนดราคาใช้สิทธิสูงขึ้น Notional ซึ่งคำนวณจากจำนวนหุ้นอ้างอิงคูณด้วยราคาใช้สิทธิที่สูงขึ้น ก็จะสูงขึ้นด้วย ส่งผลให้สามารถออก DW ได้ น้อยลงเมื่อมีการกำหนดราคาใช้สิทธิที่สูงขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม เมื่อราคาใช้สิทธิสูงขึ้น ราคา Call DW จะมีมูลค่าลดลง ซึ่งส่งผลให้วงเงิน Premium ซึ่งคำนวณจากราคา DW คูณด้วยจำนวน DW ที่เสนอขาย มีมูลค่าลดลงไปด้วย ดังนั้น ในกรณีนี้ การกำหนดวงเงินเป็น Premium จะสามารถออก DW ได้มากกว่าการกำหนดวงเงินเป็น Notional

3. การกำหนดวงเงินเป็นจำนวน 1,500 ล้านบาท นั้น พิจารณาจากสถานะเงินทุนของบริษัท ซึ่งบริษัทได้ดำเนินการทำ Stress Test แล้ว พบว่า จำนวน 1,500 ล้านบาท นี้ เป็นจำนวนที่เหมาะสมและมากพอสำหรับการเติบโตของบริษัทในอีก 2-3 ปีข้างหน้า การประกอบธุรกิจตราสารอนุพันธ์นี้ บริษัทจะต้องเตรียมเงินทุนในการดำเนินการบริหารความเสี่ยง ซึ่งจะได้นำเสนอขอต่อผู้ถือหุ้นเพื่อการออกเสนอขายหุ้นกู้ในวาระที่ 3 ต่อไป

นายธรา ชลปรางค์ ผู้ถือหุ้น กล่าวว่า ในเอกสารเชิญประชุมที่กล่าวในหัวข้อเรื่อง “ความเสี่ยงและนโยบายบริหารความเสี่ยงในการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์” นั้น เป็นความเสี่ยงของบริษัท ไม่ใช่ความเสี่ยงของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ บริษัทควรจะอธิบายให้ชัดเจนว่า เป็นความเสี่ยงของผู้ถือหุ้น ผู้ที่จะไปลงทุนซื้อใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์หรือของบริษัทผู้ออก อีกประการหนึ่ง บริษัทได้ขอเปลี่ยนวงเงินที่ออกเสนอขายจาก Notional มาเป็น Premium ขอสอบถามว่าเหตุใดบริษัทจึงขอเป็น Notional ไม่ขอเป็น Premium ตั้งแต่เริ่มแรก

นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา ตอบข้อซักถามว่า ดังที่ได้อธิบายไปข้างต้นแล้วว่า ในขั้นแรกที่ทางกรอนุญาติให้มีการออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ใช้การคำนวณวงเงินตาม Notional ซึ่งมีแต่การซื้อ Call DW ประเภทเดียว การกำหนดวงเงินตามมูลค่าสัญญา (Notional) เป็นการบริหารความเสี่ยงได้ในระดับหนึ่ง โดยบริษัทจะต้องกันเงินไว้เพื่อใช้ในการบริหารความเสี่ยงซึ่งน่าจะไม่มากกว่าจำนวนเงินตามมูลค่าสัญญา เนื่องจากในการบริหารความเสี่ยง มีแต่การซื้อหุ้นอ้างอิงมารองรับเป็นหลักอย่างเดียว แต่ในปัจจุบันทางการได้เปลี่ยนหลักเกณฑ์ให้มีการขาย Put DW ได้ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการบริหารความเสี่ยงจะแตกต่างกัน หากบริษัทมี Call DW Notional 1,000 ล้านบาท และ Put DW Notional 1,000 ล้านบาท ในตัวหุ้นอ้างอิงเดียวกัน จำนวนเงินที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยงควรจะเป็นประมาณไม่เกิน 1,000 ล้านบาท แต่หากคำนวณวงเงินด้วย Notional จะต้องใช้วงเงินเป็น 2 เท่า

นายธรา ชลปราณี ชักถามต่อว่า ตามที่แจ้งไว้ว่า อายุของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ อยู่ระหว่าง 2 เดือน ถึง 2 ปี แต่ที่บริษัทผู้ออกเสนอขายมาแต่ละรุ่น จะมีอายุประมาณ 4 - 5 เดือน 3 เดือน หรือ 4 เดือน เป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไปในการที่จะบริหารความเสี่ยงหรือไม่ หากอายุนานเป็น 2 ปี จะมีความเสี่ยงสูงขึ้นหรือไม่

นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา ตอบข้อซักถามว่า นักลงทุนหลายท่านอาจจะชอบใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ที่มีอายุยาว ๆ เนื่องจากจะสามารถซื้อขายได้นาน ๆ แต่เมื่อพิจารณาในด้านการบริหารความเสี่ยง หากอายุยืนนานโอกาสที่ราคาหุ้นแม่หรือหุ้นอ้างอิงผันผวนจะเกิดขึ้นได้มาก ทำให้การดำเนินการบริหารความเสี่ยงมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นมากกว่าที่บริษัทกำหนด หากออกเสนอขายอายุ 2 ปี การดำรงเงินเพื่อบริหารความเสี่ยง ค่าใช้จ่ายในการทำสภาพคล่อง ก็จะอยู่ในระยะ 2 ปีด้วย แต่ราคา Premium คือเงินที่บริษัทได้รับจากการขายซึ่งเป็นจำนวนคงที่จำนวนหนึ่ง ณ วันที่ขายเท่านั้น ถ้าไรสำหรับบริษัทผู้ออกจะมีไม่มากไปกว่าส่วนนี้แล้ว แต่การขาดทุนมิได้อย่างไม่จำกัด ดังนั้นยังอายุใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ยาวเท่าใด ความเสี่ยงก็ยิ่งจะสูงมากตามไปด้วย บริษัทจึงประสานประโยชน์ของนักลงทุนซึ่งอยากได้อายุระดับหนึ่งกับของบริษัทที่รับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง โดยจะเห็นได้ว่าใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่บริษัทออกเสนอขายจะมีอายุระหว่าง 4 เดือน 5 เดือน 6 เดือน และ 9 เดือน

นายจักรพันธ์ แซ่ลี ผู้ถือหุ้น ขอทราบสัดส่วนรายได้ที่บริษัทได้รับ 2 ประเภท คือ จากการบริหารความเสี่ยง (hedging) และการเป็น market maker เป็นอย่างไร

นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา ตอบว่า อาจบอกได้ว่ารายได้ทั้ง 2 ประเภทไปคู่กัน โดยรายได้จากการทำ hedging อาจจะเป็นประมาณร้อยละ 80 และจาก market making ร้อยละ 20

นายจักรพันธ์ แซ่ลี ถามต่อไปว่า ถ้าวางเงิน Notional เป็น 1,000 ล้านบาท ประกอบไปด้วยการออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ 3 ตัว ในจำนวน 150 ล้านบาท 550 ล้านบาท และ 290 ล้านบาท หากคำนวณวงเงินด้วย Premium จะอยู่ที่ตัวเลขเท่าใด นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา แจ้งว่า ตัวเลขคร่าว ๆ Premium ถัวเฉลี่ยจะคิดเป็นประมาณร้อยละ 20-25 ของ Notional ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดสิทธิ

นายเกียรติ สุ่มงคลธนกุล ผู้ถือหุ้น กล่าวว่า เนื่องจากตนไม่มีความรู้เกี่ยวกับใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ และยังไม่สามารถทำความเข้าใจตามที่ผู้บรรยายได้อธิบายมา ดังนั้น จึงเสนอขอให้บริษัทจัดทำเอกสารรวบรวมความรู้เกี่ยวกับใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่ได้มีการบรรยาย และซักถามกันในการประชุมวันนี้ เผยแพร่ให้ผู้ถือหุ้นทั่วไปได้รับทราบ โดยยกตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่ออกหนึ่งตัว และกล่าวถึงเหตุผลของการคัดเลือก วิธีการคำนวณราคาใช้สิทธิ การกำหนดราคาซื้อขายวันแรก เพื่อผู้ถือหุ้นจะได้ศึกษาให้เข้าใจ

นายประทีป ยงวนิชย์ กรรมการผู้อำนวยการ กล่าวว่า จะรับไปจัดทำเอกสารเผยแพร่ในเว็บไซต์ของบริษัท หรือหากบริษัทมีโปรแกรมสอนหรือจัดสัมมนาในเรื่องใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จะได้แจ้งให้ท่านผู้ถือหุ้นทราบต่อไป นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา ได้แจ้งเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันบริษัทมีเว็บไซต์สำหรับใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์โดยเฉพาะแล้ว โดยสามารถเข้าชมได้ที่ www.aspwarrant.com ซึ่งจะมีข้อมูลหลัก ๆ สำหรับนักลงทุนว่า การออกใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ เป็นมาอย่างไร ผู้ถือหุ้นสามารถเข้าดูได้

นายเกียรติ สุ่มงคลธนกุล กล่าวว่า เนื่องจากตนไม่ค่อยได้ใช้คอมพิวเตอร์หรือเข้าดูอินเทอร์เน็ต หากเป็นไปได้จึงขอเป็นเอกสารเผยแพร่ให้ผู้ถือหุ้น หรือ จัดสัมมนาให้ผู้ถือหุ้นก็จะเป็นการดี จะได้สมัครเข้าร่วมสัมมนาด้วย และอยากทราบว่า ราคาใช้สิทธิ และ ราคาเสนอขายครั้งแรก บริษัทกำหนดโดยคำนวณจากอะไร

นายวีรเวท วงษ์กิจบัญชา ตอบข้อซักถามว่า ราคาใช้สิทธิคือราคาที่ผู้ลงทุนมีสิทธิในการซื้อหรือขาย ซึ่งโดยทั่วไปจะใกล้เคียงกับราคาของหุ้นอ้างอิง บริษัทจะพิจารณาล้อไปกับตลาด เมื่อได้ราคาใช้สิทธิแล้ว จึงจะพิจารณาว่าอายุควรจะเป็นเท่าใด จากนั้นจึงดำเนินการทำ pricing หรือกำหนดราคาเสนอขาย โดยใช้ Financial Model ที่เรียกว่า Black Scholes Model ซึ่งเป็นมาตรฐานของทั่วโลกที่ใช้มาเป็นเวลานานแล้ว

เมื่อไม่มีผู้ชกถามประการใดแล้ว ประธานฯ ได้กล่าวสรุปว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายธุรกิจการเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ของบริษัท ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเงินรูปแบบใหม่ในการลงทุนให้แก่ผู้ลงทุนและเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่บริษัท คณะกรรมการบริษัทจึงเห็นสมควรเสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา และอนุมัติการเพิ่มวงเงินในการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จากเดิม ภายในวงเงินมูลค่าตามสัญญา ณ ขณะใดขณะหนึ่งไม่เกิน 1,000 ล้านบาท เป็น ภายในวงเงินรวม ณ ขณะใดขณะหนึ่งไม่เกิน 1,500 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขและรายละเอียดตามเสนอ และที่ประชุมผู้ถือหุ้นสมควรรับทราบความเสี่ยงและนโยบายในการบริหารความเสี่ยง เกี่ยวกับการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จึงขอให้ที่ประชุมพิจารณาและลงมติ

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติการเพิ่มวงเงินในการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ จากเดิม ภายในวงเงินมูลค่าตามสัญญา ณ ขณะใดขณะหนึ่งไม่เกิน 1,000 ล้านบาท เป็น ภายในวงเงินรวม ณ ขณะใดขณะหนึ่งไม่เกิน 1,500 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขและรายละเอียดของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ตามที่คณะกรรมการเสนอ และที่ประชุมรับทราบความเสี่ยงและนโยบายในการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ด้วยคะแนนเสียงข้างมากดังนี้

เห็นด้วย	814,788,206	เสียง	คิดเป็นร้อยละ	99.9991	ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่มาประชุมและออกเสียงลงคะแนน
ไม่เห็นด้วย	7,000	เสียง	คิดเป็นร้อยละ	0.0009	ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่มาประชุมและออกเสียงลงคะแนน
งดออกเสียง	253,387	เสียง			

วาระที่ 3 พิจารณาและอนุมัติการขยายเพดานการออกและเสนอขายหุ้นกู้ (Debentures) และ/หรือหุ้นกึ่งอนุพันธ์ (Structured Notes) และ/หรือ หุ้นกู้ในรูปแบบใด ๆ ภายในวงเงินรวมสูงสุดไม่เกิน 3,000 ล้านบาท หรือมูลค่าเทียบเท่าในเงินสกุลอื่น

ประธานฯ ขอให้ นายพัชร สุระจรัส กรรมการบริหาร เป็นผู้เสนอต่อที่ประชุม

นายพัชร สุระจรัส เสนอต่อที่ประชุมว่า วัตถุประสงค์หลักของการเสนอขอขยายเพดานการออกและเสนอขายหุ้นกู้ เพื่อนำเงินที่ได้มาใช้รองรับธุรกิจทางด้านการออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivative Warrants) และ ตราสารอนุพันธ์ (Equity Derivatives) ซึ่งที่ประชุมได้รับทราบในวาระที่ 2 แล้วว่า เมื่อบริษัทออกเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ไปแล้ว บริษัทจะต้องซื้อหุ้นอ้างอิงเข้ามาเพื่อจัดการความเสี่ยง ซึ่งก็ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้บริษัทยังสามารถออกสินค้าใหม่เป็นหุ้นกู้ที่มีลักษณะพิเศษ เช่น structure notes, equity linked notes ซึ่งเป็นหุ้นกู้ที่บวกด้วยตราสารอนุพันธ์ขายให้แก่นักลงทุนสถาบันได้ สินค้าใหม่นี้จะช่วยเสริมสร้างในการบริหารความเสี่ยง วัตถุประสงค์ประการที่สอง เพื่อความคล่องตัวในการขยายธุรกิจใหม่ๆ และเพิ่มผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ๆ เพื่อเสนอขายแก่ลูกค้า และประการสุดท้ายเพื่อขยายธุรกิจที่มีอยู่ปัจจุบันให้มีการเติบโตและมีผลตอบแทนดี เช่น การให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ หรือบัญชีมาร์จิ้น

รายละเอียดเบื้องต้นของหุ้นกู้ ที่จะออกเสนอขาย มีดังนี้

- ประเภท : หุ้นกู้ทุกประเภท
- หุ้นกู้ระยะสั้น และ/หรือ หุ้นกู้ด้อยสิทธิ และ/หรือ หุ้นกู้ไม่ด้อยสิทธิ
 - มีผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ และ/หรือ ไม่มีผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้
 - มีประกัน และ/หรือ ไม่มีประกัน
- (ยกเว้นการออกหุ้นกู้ประเภท convertible debenture หรือ หุ้นกู้แปลงสภาพ เนื่องจาก การออกหุ้นกู้ดังกล่าวจะต้องได้รับมติจากผู้ถือหุ้นเป็นการเฉพาะ)

- สกุลเงิน : สกุลเงินบาท และ/หรือ สกุลเงินต่างประเทศ (ขายได้เฉพาะในต่างประเทศ)
- จำนวนเงินเสนอขาย : ภายในวงเงินไม่เกิน 3,000 ล้านบาท หรือเทียบเท่าในเงินสกุลอื่น
- เสนอขายให้แก่ประชาชนทั่วไป (Public Offering) และ/หรือ เสนอขายต่อผู้ลงทุนโดยเฉพาะเจาะจง (Private Placement) และ/หรือ ผู้ลงทุนสถาบันตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และ/หรือ เสนอขายในต่างประเทศโดยอาจเสนอขายครั้งเดียวเต็มจำนวน หรือเสนอขายเป็นคราว ๆ ไปก็ได้
- อัตราดอกเบี้ย : ขึ้นอยู่กับสภาพตลาดในขณะที่ยื่นและเสนอขาย หรืออาจอ้างอิงกับตัวแปรทางการเงินอื่น ๆ
- กำหนดไถ่ถอน : ไม่เกิน 10 ปี
- เงื่อนไขอื่น ๆ : ให้คณะกรรมการบริษัท และ/หรือ บุคคลที่คณะกรรมการบริษัทมอบหมาย มีอำนาจในการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหุ้นกู้ ประเภท หลักประกัน สกุลเงิน จำนวนเงิน อายุ มูลค่าที่ตราไว้ ราคาเสนอขาย อัตราดอกเบี้ย สิทธิในการไถ่ถอน การกำหนดอายุโครงการ และ/หรือ การกำหนดวงเงินที่เป็นวงเงินหมุนเวียนสำหรับกรณีที่เป็นการออกหุ้นกู้ระยะสั้น วิธีการและระยะเวลาการออกและเสนอขาย ตลอดจนการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดต่าง ๆ และดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่เห็นสมควร ภายในข้อกำหนดของกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

นายสถาพร ผังนิรันดร์ ผู้ถือหุ้น ได้เสนอให้บริษัทบริหารในเรื่องอัตราดอกเบี้ยของหุ้นกู้กับผลประโยชน์ (yield) ที่ให้แก่ผู้ถือหุ้นด้วย

เมื่อไม่มีผู้ซักถามประการใด ประธานฯ ได้ขอให้ประชุมพิจารณาและลงมติ

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติการขยายเพดานการออกและเสนอขายหุ้นกู้ (Debentures) และ/หรือ หุ้นกึ่งอนุพันธ์ (Structured Notes) และ/หรือ หุ้นกู้ในรูปแบบใด ๆ ภายในวงเงินรวมสูงสุดไม่เกิน 3,000 ล้านบาท หรือมูลค่าเทียบเท่าในเงินสกุลอื่น โดยมีรายละเอียดของหุ้นกู้ตามที่คณะกรรมการเสนอ ทั้งนี้ ที่ประชุมมอบอำนาจให้คณะกรรมการบริษัท และ/หรือ บุคคลที่คณะกรรมการบริษัทมอบหมาย เป็นผู้พิจารณาการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหุ้นกู้ ประเภท หลักประกัน สกุลเงิน จำนวนเงิน อายุ มูลค่าที่ตราไว้ ราคาเสนอขาย อัตราดอกเบี้ย สิทธิในการไถ่ถอน การกำหนดอายุโครงการ และ/หรือ การกำหนดวงเงินที่เป็นวงเงินหมุนเวียนสำหรับกรณีที่เป็นการออกหุ้นกู้ระยะสั้น วิธีการและระยะเวลาการออกและเสนอขาย ตลอดจนการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและรายละเอียดต่าง ๆ และดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่เห็นสมควร ภายในข้อกำหนดของกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ด้วยคะแนนเสียงเกิน 3 ใน 4 ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน ดังนี้

เห็นด้วย	814,803,206	เสียง คิดเป็นร้อยละ	99.97	ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน
ไม่เห็นด้วย	0	เสียง คิดเป็นร้อยละ	0.00	ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน
งดออกเสียง	245,387	เสียง คิดเป็นร้อยละ	0.03	ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

วาระที่ 8 พิจารณาเรื่องอื่น (ถ้ามี)

ประธานฯ สอบถามผู้ถือหุ้นว่า ผู้ถือหุ้นใดมีความเห็นหรือประสงค์จะซักถามเรื่องอื่นได้อีกหรือไม่

เมื่อไม่มีผู้ถือหุ้นมีข้อซักถามประการใดอีก ประธานฯ กล่าวขอบคุณผู้ถือหุ้นที่ได้สละเวลามาร่วมประชุม และอนุมัติข้อเสนอของคณะกรรมการในเรื่องต่างๆ ด้วยดี

เลิกประชุมเวลา 11.50 น.

หมายเหตุ เมื่อเริ่มการประชุมผู้ถือหุ้น มีผู้ถือหุ้นและผู้รับมอบฉันทะเข้าร่วมประชุมรวม 278 ราย ถือหุ้นรวม 814,093,813 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 38.66 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท ในระหว่างการประชุม มีผู้ถือหุ้นและผู้รับมอบฉันทะได้ทยอยเข้าร่วมประชุมเพิ่ม จนถึงเวลาสิ้นสุดการประชุม มีผู้ถือหุ้นและผู้รับมอบฉันทะเข้าร่วมประชุมรวมทั้งสิ้น 310 ราย ถือหุ้นรวม 815,669,393 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 38.74 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท

นายชาติ โสภณพนิช
ประธานกรรมการ
ประธานที่ประชุม